

متن کامل سخنان حجت الاسلام و المسلمین دکتر حسن روحانی رئیس جمهوری در

همایش بیمه سلامت همگانی

۱۳۹۳/۳/۳

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على سيدنا و نبينا محمد و آله الطاهرين و صحبه المنتجبين

با درود و سلام بر امام هفتم مولایمان حضرت موسی بن جعفر (ع) که امشب متعلق به ایشان و شب شهادتشان است و با تبریک روز مقاومت، ایثار، پیروزی، فتح خرمشهر، شادی ملت ایران در سال ۱۳۶۱ و همه روزها و سالهای بعد از آن به دلیل حماسه بزرگی که به دست فرزندان این مرز و بوم آفریده شد.

موضوع سلامت و بحث بیمه از مسائل بسیار مهم ماست. هدف ما طبق چشم‌انداز بیست ساله این است که ایران به کشوری توسعه یافته تبدیل شود. از زمانی که این چشم‌انداز به تأیید مقام معظم رهبری رسید و ابلاغ شد تقریباً ده سال گذشته، اما خوشبختانه ده سال دیگر از آن بیست سال باقی مانده است. در آن ده سال آن طور که باید حرکت می‌کردیم و به نیمی از اهداف می‌رسیدیم، نشد. شما می‌دانید طبق چشم‌انداز ما باید سالانه هشت درصد رشد داشته باشیم تا در بیست سال به آن نقطه‌ای برسیم که چشم‌انداز به ما می‌گوید. در ده سال اول متأسفانه شرایط ما مناسب نبود. سال‌های اولیه رشد ما حدود چهار و نیم درصد بود و یکی دو سال بعد وضع کمی بهتر شد و در مجموع در دو سه سال اخیر وضع ما به گونه‌ای بود که در سال ۱۳۹۱ رشد منفی و منهای ۵/۸ شد و در سال ۱۳۹۲ هم منفی خواهد بود.

امسال، سال ۱۳۹۳، ان‌شاءالله به حول و قوه‌الهی و به کمک مردم یکی از اهداف دولت این است که رشد مثبت بشود و در سال‌های بعد بتوانیم آن را افزایش دهیم و در طول ده سال آینده اگر با حرکت ملی – همان که رهبری فرمودند با عزم ملی و مدیریت جهادی – ان‌شاءالله کار را پیش ببریم، من ناامید نیستم که بخش مهمی از آن عقب‌افتادگی ده سال قبل را بتوانیم در ده سال بعد جبران کنیم و به چشم‌انداز برسیم.

این کار اراده ملی می‌خواهد. همه باید دست به دست هم بدهیم و غم همه ما یکی باشد و این سؤال را داشته باشیم که چرا توسعه یافته نیستیم؟ اگر این سؤال، ملی بشود کار ما درست می‌شود. علت اینکه توانستیم در خرمشهر پیروز شویم این بود که سؤال، سؤالی ملی بود: چرا خرمشهر سقوط کرد و چرا نباید به دامن کشور برگردد؟ آن وقت عزم و اراده ملی و سراسری شد.

فتح خرمشهر پشت قباله هیچ کس و هیچ نهادی نیست. فتح خرمشهر پشت قباله ملت ایران است. انسان در جنگ صحنه‌های عجیبی می‌دید. از راننده بولدوزر تا دانش‌آموز بسیجی، کارگر ساده، کارمند، سپاهی، ارتشی، نیروی انتظامی تا عشایر همه به صحنه آمدند. من یک روز در سال ۱۳۶۲ در جبهه از صبح تا غروب در بازدیدهایی که انجام می‌دادم فرزندان رئیس سه قوه را در جبهه دیدم. در سخنرانی دوکوهه به رزمندگان گفتم ما در این جنگ پیروز می‌شویم، چون همه هستند. اگر قرار بود فرزندان فقرا، مستضعفین و روستایی‌ها بودند و شهری‌ها نبودند و همین طور استانیها بودند و تهرانی‌ها نبودند، مردم عادی بودند و فرزندان علما نبودند و ... [پیروز نمی‌شدیم]. امروز می‌بینیم که فرزندان رؤسای سه قوه هم در جبهه هستند، پس این جنگ پیروز می‌شود.

هر چیزی که ملت اراده کند خدا هم عنایت می‌کند. ان تنصروا الله ینصرکم و یثبت اقدامکم؛ ما به هدفمان می‌رسیم.

امروز دغدغه ما باید توسعه شود. اگر همه مردم یک صدا شوند [ایران توسعه می‌یابد]. چشم‌انداز می‌گوید ایران کشوری توسعه یافته است. همان که چشم‌انداز می‌گوید؛ اگر ده سال اول نشده، ده سال دوم دو برابر تلاش کنیم. موقعی مقام معظم رهبری در بیانشان گفتند که بعد از قانون اساسی، چشم‌انداز است و از تمام سیاست‌ها مهم‌تر است.

حال اگر ما می‌خواهیم به چشم‌انداز و توسعه برسیم، توسعه بدون نظام سلامت امکان پذیر نیست. اگر مردم ما در بحث سلامت مشکل داشته باشند، چه سلامت جسم و چه سلامت روح [به توسعه نمی‌رسیم]؛ مردم باید از لحاظ جسمی و روحی سالم باشند. از یک طرف گرد و غبار و بنزین آلوده می‌آید همه نگران می‌شویم، اما عده‌ای هم بی‌جهت دغدغه درست می‌کنند که این حکم همان گرد و خاک و بنزین را دارد.

ما نباید مردم را به خاطر مسائل جزئی و دلایل واهی [درگیر کنیم]. بگذاریم مردم راحت باشند و در سلامت روحی به سر ببرند. این قدر در زندگی مردم مداخله نکنیم، ولو به خاطر دلسوزی. بگذاریم مردم خودشان راه بهشت را پیدا کنند. به زور نمی‌شود مردم را به بهشت برد. پیغمبر بشیر و نذیر بود؛ مردم را بشارت و امید می‌داد. راه حق را به مردم نشان می‌داد و مردم را انداز می‌کرد. می‌گفت این راه ناصحیح است و تبعات آن اینهاست. همه بشیر و نذیر باشیم و کاری نکنیم که آرامش در جامعه باشد.

دعواهای گروهی، حزبی و جناحی تا حدودی بد نیست. من اینجا می‌خواهم آن را به فلفل تعبیر کنم. مقدار کم فلفل ایراد ندارد، اما اگر همه غذا را از فلفل پر کنید نمی‌توانید آن را مصرف کنید. هر چیزی اندازه‌ای دارد. دعواها و رقابت‌ها تا حدودی معمول است، اما اگر قرار باشد همیشه دعواهای جناحی و حزبی باشد، [می‌شود]. ما همیشه انتخابات داریم، اگر شش ماه قبل از انتخابات دعوا کنیم اشکال ندارد، اما به محض اینکه انتخابات تمام می‌شود، دعوا برای انتخابات بعدی آغاز می‌شود. درست نیست که همیشه دعوا باشد.

در دنیا هم اگر انتخابات مهمی است، معمولاً از یک سال قبل مقدمات آن شروع می‌شود، شش ماه بعد داغ می‌شود و دو ماه آخر حسابی آماده می‌شود. اما در اینجا به محض اینکه انتخابات تمام می‌شود، از روز بعد شروع می‌کنیم که آن کسی که در انتخابات پیروز شده موفق نشود. چرا موفق نشود؟ آنها هم دلسوز کشور هستند، نمی‌خواهند وضع کشور بد شود. حرف آنها این است که این موفق نشود تا آن شخصی که ما کاندید کرده‌ایم چهار سال بعد پیروز شود. این مسئله را برای یک سال قبل از انتخابات بگذارید.

ما در قواعد بازی مشکلاتی داریم که باید آنها را حل کنیم. مقصود من بحث سیاست داخلی یا خارجی نیست؛ مقصود من نظام سلامت است. در نظام سلامت باید به مردم از لحاظ روحی آرمش بدهیم، از لحاظ جسمی هم آنها را تقویت کنیم و عوامل آلودگی و معضلات را در نظام بهداشتی کاهش دهیم.

همه ما می‌دانیم که اصل بهداشت است. اگر بهداشت موفق باشد درمان خیلی محدود می‌شود. درست است که امید به زندگی از ۵۰ سال به ۷۰ افزایش پیدا کرده، کما اینکه قدیمی‌ها را که نگاه می‌کنیم مخصوصاً در روستاها پیرمرد خیلی زیاد بوده است، ولی این آمار جمع است. در روستاها چون پزشک نبود، نصف بیماران بهبود پیدا می‌کردند و چون امیدی نداشتند که به پزشک برسند به خودشان تکیه می‌کردند. بعد هم به خاطر شرایط محیطی کمتر مریض می‌شدند که البته امروز مقداری از بیماری‌ها هم به خاطر دنیای صنعتی است. جامعه صنعتی تبعاتی را به دنبال خودش دارد و مقداری هم مشکلات بهداشتی وجود دارد.

قدم اول بهداشت و قدم دوم درمان است. ما اگر می‌خواهیم توسعه پیدا کنیم جامعه ما باید جامعه سالمی باشد. پولی که برای سلامت خرج می‌کنیم به یک معنا هزینه نیست، مثل آموزش و پرورش. پولی که برای آموزش و پرورش خرج می‌کنیم هزینه نیست بلکه ما توسعه انسانی درست می‌کنیم. مهم‌ترین پایه توسعه، توسعه انسانی است. یعنی استعداد جوان باید شکوفا شود، باسواد شود، تجربه لازم را پیدا کند و بتواند وارد صحنه شود. پایه اصلی توسعه علم، دانش و تولید علم و فناوری است. توسعه تکنولوژیکی است که کشور را به سمت جلو حرکت می‌دهد که البته مواد فیزیکی و... می‌تواند کمک کند و مؤثر باشد.

بنابراین تصمیم ما بر این است که نظام سلامت را متحول کنیم و به سمت نقطه مطلوب ببریم. البته الان تا نقطه مطلوب فاصله زیادی داریم. باید قدم به قدم جلو برویم تا به نقطه مطلوب برسیم. اگر بتوانیم نظام سلامت را در این کشور به نقطه مطلوب برسانیم به معنای فتح خرمشهر است.

در سخنرانی همایش خرمشهر گفتم که نگذارید خرمشهر و پیروزی و حماسه ما در سال ۱۳۶۱ باقی بماند. هر سال باید فتح خرمشهر داشته باشیم و حماسه بیافرینیم. در سال ۱۳۹۲ ملت ایران طبق تدبیر مقام معظم رهبری در ۲۴ خرداد حماسه آفرید؛ حماسه سیاسی عظیم داخلی و خارجی. حضور و انتخاب مردم که راه اعتدال را برگزیدند، منطقه و دنیا را [تحت تأثیر

قرار داد.[۱] مردم اعلام کردند که ما از افراط و خشونت روی گردان هستیم و مسیری که برگزیدیم مسیر میانه روی، اعتدال، عدالت و اخلاق بوده است.

همه روزهای تاریخی ما در خرداد آفریده شد. به هر حال خرداد، ماه مهم و سرنوشت سازی برای ما بوده است. اگر این چنین است ما باید در نظام سلامت بتوانیم تحول بزرگی بیافرینیم. اگر دغدغه مردم ما در نظام سلامت به حد معمول برسد [به آرامش می‌رسند]. از یک طرف نظام سلامت و از طرف دیگر نظام بیمه ما باید متحول شود. هر دو باید در کنار هم قرار بگیرند. هر دو وزارتخانه و همه مردم باید تلاش و پشتیبانی کنند. در نظام سلامت سیاست، برنامه‌ریزی، نظارت و ارزشیابی قدم اول است و بعد آمادگی نیروی انسانی کافی و توسعه انسانی در نظام سلامت در مرحله بعد است.

اگر پزشک و پرستار شما عاشق کار نباشد و باسواد نباشد، تشخیص درست ندهد و اخلاق حرفه‌ای نداشته باشد، به جایی نمی‌رسیم. اگر خدای نکرده وارد بیمارستانی شویم و پزشک آنجا عاشق کارش نباشد و متعهد نباشد، سواد لازم و اخلاق حرفه‌ای نداشته باشد، به جایی نمی‌رسیم؛ یا برعکس اگر پرستار عاشق کارش نباشد باز هم به جایی نمی‌رسیم و اگر هر دو مهیا باشد ولی نظافتچی بیمارستان متعهد و عاشق کارش نباشد، باز هم نظام سلامت ما موفق نمی‌شود، چون آلودگی باعث می‌شود که بیمار از یک بیماری رها و به بیماری دیگری دچار شود و به بیمارستان بعدی منتقل شود. باید از آشپزخانه بیمارستان گرفته تا الی آخر همه دست به دست هم بدهیم. اگر ما در بخش استریل مشکل داشته باشیم و وسایل جراحی استریل نباشد [مشکل ایجاد می‌شود]. گفت رفت سرمه بکشد زد چشم را کور کرد. پس همه چیز باید دست به دست هم بدهد.

کار بسیار عظیمی است. نیروی انسانی و برنامه‌ریزی ما در بیمارستان‌ها، مراکز درمانی و دانشگاه‌های ما که مسئول تربیت پزشک و پرستار آینده ما هستند باید دست به دست هم بدهند تا موفق شویم. اگر نیروی انسانی ما آماده باشد ولی امکانات فیزیکی نداشته باشیم، مثلاً تخت شکسته باشد، بیمار دستش خوب می‌شود، اما کمرش دچار مشکل می‌شود. اگر تجهیزات و آزمایشگاه و اسکن ما درست نباشد - پزشک بوعلی سینا نیست که با نبض تشخیص دهد بلکه با عکس تشخیص می‌دهد - یا اگر همه اینها درست باشد ولی تشخیص پزشک از عکس درست نباشد همه چیز خراب می‌شود یا اگر همه چیز درست باشد ولی آن دستگاه ایراد داشته باشد باز هم فایده‌ای ندارد.

پس ما نیازمندیم که در بیمارستان و نظام سلامت همه ابعاد را مد نظر قرار دهیم. بخش برنامه‌ریزی، نیروی انسانی، امکانات فیزیکی و منابع ملی ما باید درست باشد و اگر منبع مالی درست نباشد هیچ کدام از اینها درست نمی‌شود. همه اینها باید دست به دست هم بدهد و اگر همه اینها درست شود ولی نتوانیم بیماری را که مراجعه می‌کند تحت پوشش قرار دهیم [موفق نمی‌شویم].

امروز برای من به عنوان مسئول دستگاه اجرایی کشور و برای وزرای محترم تعاون، کار و رفاه، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همه بخش‌های مختلف روز افتخارآمیزی است. ما می‌توانیم اعلام کنیم که کاری که بیش از بیست سال شعارش داده شده - یعنی از سال ۱۳۷۳ تا امروز - را عملیاتی کردیم و تمام مردم ایران را تحت پوشش بیمه قرار خواهیم داد.

البته این کار تمام نیست و قدم اول است. بیمه باید ارزشمند شود، دفترچه‌های بیمه الکترونیکی شود و پوشش بیمه باید افزایش پیدا کند. الان بیش از ۲۳۰۰ دارو تحت پوشش بیمه است که باید این را افزایش دهیم و در تجهیزات پزشکی و بخش‌های دیگر مثل توانبخشی و پرتو پزشکی بتوانیم قدم به قدم افزایش دهیم. بیمه مثل چتری است که باید گسترش پیدا کند تا بتواند مشکلات مردم را تأمین کند.

ان‌شاءالله همه دستگاه‌ها، ارگان‌ها، وزارتخانه‌های مسئول و سازمان‌های مردم‌نهاد کمک کنند که این سازمان در بخش بهزیستی و آسیب‌های اجتماعی فعال باشد. شما الان دیدید که دختر خانم عزیز ما که معلولیت جسمی داشت چطور توانست هنرمندانه از استعداد خودش استفاده کند. واقعاً خیلی خوشحال شدم. مجری عزیز ما هم همین‌طور. می‌بینید که معلولیت جسمی نمی‌تواند مانع پیشرفت و تعالی انسان شود؛ چون خداوند استعدادهای فراوانی به انسان داده و اگر یک جا مشکل پیش آمد جای دیگر [جبران می‌شود]. گفت: ز رحمت گشاید در دیگری. اگر این در بسته شود خداوند در دیگری را باز می‌کند.

امیدوارم دولت یازدهم و همه مسئولین در قول‌هایی که به مردم دادند، مسیری که پیش روی دارند، از جمله مطالبات مردم در زمینه نظام سلامت موفق باشند و در سال ۱۳۹۳ بتوانیم شاهد تحول بسیار خوبی در نظام سلامت و بخش بیمه باشیم و مردم ان‌شاءالله احساس راحتی بکنند. اگر بتوانیم در بخش نظام سلامت و بیمه کار را به نهایت برسانیم تعبیر من این است که آزادی خرمشهر، پیروزی و حماسه بزرگ دیگری اتفاق افتاده است. ان‌شاءالله با کمک همدیگر، عنایت حق و توجهات حضرت ولی‌عصر امام زمان (عج) به نقطه مطلوبی می‌رسیم که خواست ملت بزرگ ایران عزیز ماست و سیاست‌های نظام سلامت هم از طرف مقام معظم رهبری ابلاغ شد که باید آنها را هم دنبال کنیم.

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

<http://rouhani.ir>